

Слово

СЕДМИЧНИК ЗА ОБЩИНТЕ
И КМЕТСТВОТА В СЕВЕРОЗАПАДА

WWW.SLOVOPLUS.COM

e-mail: slovoplyus@abv.bg, slovoplus@yahoo.com

30 септември - 6 октомври 2021, ЦЕНА 0,30 ЛВ.
ГОДИНА XXIII, БРОЙ 48, (1281) ISSN 1310 - 9693

Общините искат 2% от данъка върху доходите

Кметове отново настояваха за финансова децентрализация

Ако бъде направена реформа за финансова децентрализация и два процента от приходите от подоходното облагане бъдат пренасочени към общините, този ресурс би се равнявал на близо 850 милиона лева на годишна база, заяви Петър Ганев, старши изследовател в Института за пазарна икономика, по време на дискусия в рамките на

Годишната среща на местните власти в Албена.

Той припомни, че противниците на тази идея изтъкват, че от такава стъпка ще спечелят големите общини, а малките, където няма много работещи и заплатите са по-ниски, ще са в губещата позиция. Позицията на експерта беше, че този риск би могъл да бъде избегнат, ако бъдат приети изравнителни механизми.

Реализацията на такава реформа ще бъде стимул за кметовете да привличат инвеститори, да откриват работни места и да се повишават заплатите, допълни Ганев. Целта на децентрализацията не е всички общини да станат равни, каза експертът. По думите му допълнителният финансов ресурс обаче ще помогне на кметовете да работят по-добре за съгражданите си и да реализират различни политики на местно ниво.

> на стр. 3

Годишна среща на местните власти

Кметът на Монтана разясни допълнителните средства за общините до края на годината

Златко Живков

Актуализацията на бюджета за 2021 година и преговорите за проектобюджета през следващата година са били важните теми, обсъждани на годишната среща на местните власти, съобщи кметът на Монтана Златко Живков. Форумът се проведе от 19 до 21 септември в комплекс "Албена". На него Живков е представил доклад за решенията, които пряко засягат приключването на годината в общините след промените в Закона за държавния бюджет, направени от 46-тото Народно събрание.

Всички общини ще разпределят допълнително 100

милиона за цели и местни дейности. За Монтана това са около 910 хиляди лева.

С актуализацията на държавния бюджет се увеличават и средствата за преодоляване на щетите от бедствия и аварии с 15 милиона. Още толкова се отпускат за превоз на пътници по нерентабилни линии във всичките 265 общини. За системата на училищно и предучилищно възпитание увеличението е с 8 милиона. За предприемачеството за управление на дейности по околната среда - 16 милиона. За компенсиране повишените разходи на ел.енергия на общински, регионални и държавни културни институти държавата ще отпусне 18 милиона лева допълнително.

"Проблемът с увеличаването на разходите на ел.енергия е проблем на всичките 265 общини, защото не са планирани в бюджетите им", коментира Живков.

За организацията на изборите - редовните президентски и извънредните парламентарни, държавата е отредила 133 милиона лева.

На срещата на кметовете Лъчезар Богданов и Петър Ганев от Института за пазарна икономика са представили кампанията "2% в твоята община". В нея те предлагат 1/5 от приходите от подоходното облагане да бъде преотстъпена от държавата на общините, в които се генерира този данък. Това са около 800 милиона лева допълнително разпределени за българските общини.

"Това предложение ще бъде обсъждано в преговорите за проектобюджет 2022 година, уточни кметът Живков. Подготовката за него вече е започнала в общините. Преговорите досега са отлагани от служебните министри, но най-вероятно ще се наложи да започнат, тъй като не се очаква редовен кабинет по-рано от декември.

Движение "23 септември" - принципи и цели

Промените, които настъпиха в световното развитие, не подминаха и България. След 1989 година страната ни планомерно беше превръщана в служина, обслужваща имперските планове на САЩ и в плацдарм за бъдещи агресии. Целенасочено икономиката ни беше разрушена, а предприятията - продадени на безценци на български и чуждестранни експлоататори, които днес реализират своите печалби на гърба на бедстващия народ. Българската армия е съсипана, а ролята ѝ е сведена до участие в окупацията на други страни и народи; вътрешната и външната политика са изцяло под контрола на НАТО, ЕС, МВФ и СБ - организации, които с едни или други методи и средства ни натравяват условия, изгодни за американските и европейските корпорации.

Но наред с икономическото и политическо поробване на нашата страна в ход са и действия, целящи духовното поробване на българския народ. С помощта на финансов контрол върху информационното пространство (върху средствата за информация, върху културните и образователни институции) трудовете хора у нас са заставащи да повярват, че бедственията, причинени от капитализма, са нещо нормално и неизбежно, че капитализмът няма

алтернатива. Със същата задача - вътпяване на робско примирение - се занимават и всевъзможни "частни" фондации, които в действителност се финансират от САЩ и от някои западноевропейски правителства.

Днес вече е ясно: в резултат от реставрацията на капитализма родината ни е превърната в неокOLONия на империалистическите държави начело със САЩ.

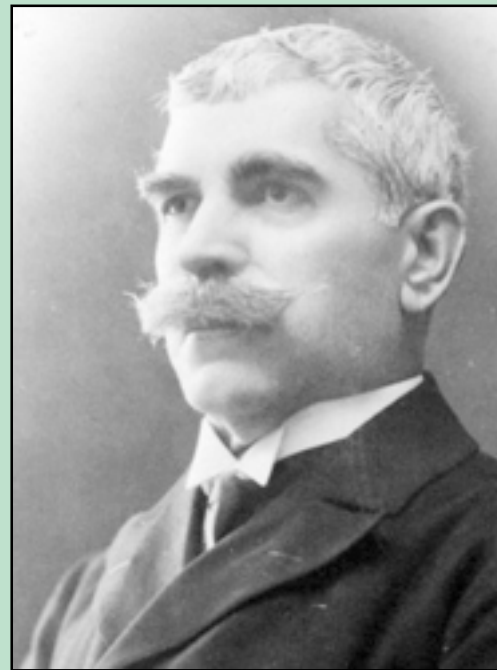
Но грабежът, безправията и насилието раждат необходимостта от съпротива и противодействие. Затова - като непосредствен отговор на икономическата разруха, на масовата безработица, на ширещата се мизерия и деградация, като протест срещу военните агресии на САЩ и НАТО, в които България е принудена да участва поради васалното си положение - възникна Движение "23 септември".

НИЕ, ОТ ДВИЖЕНИЕ "23 СЕПТЕМВРИ", СМЕ УБЕДЕНИ:

> че в съвременните условия капиталистическата общественостена система с всеки изминал ден увеличава страданията на милиарди човешки създания и все повече се превръща в непосредствена заплаха за съществуването на живота върху планетата;

> на стр. 7

Честит празник на поезията!

Иван ВАЗОВ

Моите песни

И аз на своя ред ще си замина,
трева и мен ще расне над прахът.
Един ще жали, друг ще ме проклена,
но моите песни все ще се четат.

И много имена и лесна слава
годините без жал ще изметат
ил ще покрие плесен на забрава,
но моите песни все ще се четат.

В тях зов се чуи за правда, за свобода,
любов и благи чувства ги красят
и светлий лик на нашата природа,
та моите песни все ще се четат.

В тях вее на Балкана лъхът здрави
и тайните хармоний му звучат,
и гръмът на народните ни слави,
та моите песни все ще се четат.

Във тях душата ми изля се цяла
с най-скъпите си бисери, цветя,
в тях всичко светло, ценно си е дала,
във тях живеи, звънти и тръпне тя.

Не ме смуцава див вой от омрази,
не стряска ме на завистта гневът -
спокойно гледам в бъдещето ази:
там моите песни все ще се четат.

Те жив са отклик на духа народни,
а той не мре, и гор сърца туптят
от скръб и радост в нашия край свободни,
и моите песни все ще се четат.

Коментар

Ново двайсе! С десни хватки - леви резултати

Георги Б. ГЕОРГИЕВ

Третата предизборна кампания за двата избора в едно включва и президентския вот. На политическия хоризонт се появи нова политическа формация, която събуди голям интерес, че най-последно ще се намери партия-обединител на антигербовските сили за създаване на ефективно коалиционно правителство.

В случая не се явяват стари политици с нова програма, а доказали се ефективни министри от служебното правителство - Кирил Петков и Асен Василев. Не се повтарят втръснати устати дърдорковци политици да стават управници. След това да се доказват кой какво може.

Сега доказалите се отличници от служебното правителство Асен Василев и Кирил Петков започват своята политическа кариера с новообразуваната тяхна политическа партия "Продължаваме промяната". Доказалите се министри от служебното правителство стават политици, създават своя нито гясна, нито лява партия на реформаторите, които обещават с десни политически ходове да постигнат леви резултати, измъквайки България от кризата и осигурявайки благоденствие на народа. Основният лозунг на новите политици е, че няма леви и няма десни управници, а има кадри и некадри.

Дълбокият смисъл на тази партия напомня тезата на Дън Сяо Пин, че цветът на котката не е важен, важно е да лови мишки. Така формираната партия търси мандатоносител, с който да се съюзи, за да може да участва в изборите. Основният момент в програмата на партията "Продължаваме промяната" издига в култ моралните качества на политическите партии чрез лозунга, с който започва нейната програма, морала и отговорността на бъдещото тяхно управление са водещи. Те издигат почтеността в управлението на държавата в основна политика. На пръв поглед тоя лозунг изглежда превзет и трудно приложим на практика.

Понятието почтеност в управлението е силно необходимо, но трудно постижимо от политиките. Зевзеците подхвърлят съмнение в практичността съществуване на почтеност в политиката. Подхвърлят се стари вицове за моралните устои на управниците от всички бои. Твърди се, че самото твърдение за почтеността на политиките е вече виц. А за морала и честта на личността се сочи фактът, че и проститутките, особено политическите, за еднакво чест живеят.

В прав текст шефът на в. "Труд" Петьо Блъсков и прословутият политически гъз баяджията Тома Биков бързат да очернят новата политическа формация. Обвиняват политическите ръководители, че служат на мафията, начело с Прокопиев, ако гоиде на власт ще бъде маша в ръцете на мафията. Търси се под вола теле около канадското гражданство на Кирил Петков, който трябвало да се отстрани от политическата сцена като нечестна креатура на мафията. Както се казва, крадецът вика гръжте крадеца, но в политиката това се счита едва ли не за задължителна практика.

Шансовете на антигербовските партии в бъдещия парламент за създаване на ефективно правителство са големи, особено ако се създадат предизборни коалиции на всички политически партии, противници на антидържавническата политика на Бойко Борисов.

Важен аспект на изборите двете в едно е избирането на нов президент - избирането на Радев за втори мандат е възможно на първия тур. За това обаче 50 % от гласовете са необходими от имащите право на глас, записани в списъците. От тях 50+1%. Това прави над три милиона гласа, което и при голяма активност трудно може да се постигне, ще се наложи необходимост от втори тур. Бойко Борисов ребе на умряло, че "диктаторът Радев" не трябва да бъде преизбран. При това бъдещите кандидати на ГЕРБ и други меракли забавят обявяването на кандидатите си за последния момент, за да се избегне критиката за тях.

Бъдещият опонент на Радев, като човек на Бойко Борисов, се бави. Това напомня предишните президентски избори, при които Цеца Цачева, която се провали в изборите с катастрофален резултат. Бойко Борисов погави го изключили, че нарочно е издигнал кандидатурата на Цачева, за да се осигури победата на Радев /?/!.

Изборите двете в едно са голямо изпитание за българските избиратели. Поворотката "каквото посееш, това ще пожънеш" важи и за двата избора през ноември.

Очакванията се ГЕРБ отново да бъде първа политическа сила, но без съюзници. ГЕРБ няма шансове да управлява. Тъкмо затова ГЕРБ води безогледна клеветническа кампания и в двата избора. Ако и сега се получи патовата ситуация, при която нито ГЕРБ, нито каквато и да е коалиция няма да успее, ще бъде пагубно за България.

Новата партия на двамата успешни министри от служебното правителство Асен Василев и Кирил Петков има всички шансове да създадат предизборна широка коалиция, която ще спечели изборите.

Бог да пази България!!!

"Из вирусен стратегикон", книга на Камен Тасков

Камен Тасков издаде две публицистични книги, в които е анализирал политически световни и национални проблеми на днешния ден. Той е от поколението на младите революционери, които са привърженици на идеята за по-справедливия обществен строй - социализма - "Имперска същност и имперски крах", издателство "Жарава", София, 2019 г. и продължението на първата книга "Вирусен стратегикон", издателска къща "Диалектика", София, 2020 г.

Сега предлагаме откъс от втората книга за пандемията Ковид-19 и челия опит на Северна Корея.

И двете книги могат да се закупят в книжарниците или да се поръчат по интернет. В книжарниците не очаквайте да ги видите изложени, а попитайте за тях, защото може и да не са изнесени поради характера им, безмилостния анализ на капиталистическите порядки и борбата за бъдеще на човечеството.

"Слово плюс"

ЧЕЛЕН ОПИТ

Кои страни се справят най-добре?

Камен ТАСКОВ

Оказва се, социалистическите. Нито една от така наречените "западни демокрации" не можа да постигне техните резултати, нито можеше да предприеме мерките, които се вземаха в тези страни. Причината е на само в алчността на олигархиите, но и в конструктивните недостатъци на западните обществени системи. Всеки може да проследи статистиките в Интернет. Официалните, разбира се. Каквито и да са методиките, разликите са толкова фразирани и в полза на социалистическото здравеопазване, че дори западните здравни експерти са принудени да ги признават.

Дори в Куба, страната с най-голям брой заразени след Китай, инфекцията е перфектно овладяна, а кривата на заболелите слиза стръмно надолу. А Куба все пак е туристическа страна, която ежегодно приема милиони туристи...

Каквото и да се говори за Китай - първата страна, открила вируса - той отгавна не е в челото на класацията, а броят на новозаболелите там клони към нула. Което рязко контрастира с ескалацията на епидемиите в така наречените "развити" западни страни.

Виетнам също се справя повече от отлично, а в Корейската народно-демократична република няма нито един заболял. Това предполага да бъде разгледан отделно нейният опит. Преди това обаче трябва да се отгаде дължимото на общото и ценното в здравната практика на тези страни.

На първо място е правилният политически подход, поставящ над всичко човешкия живот, а едва след него икономическите вреди и ползи.

На второ място са вътрешната структура на държавата и вътрешната структура на обществото, които предполагат постоянна готовност за справяне с агресии и стихийни бедствия.

На трето място е умелото политическо ръководство, успяло да създаде отлична организация за осъществяване на здравните грижи, да осигури необходимата логистика и инфраструктура, да отдели необходимите ресурси и специалисти и да контролира правилното протичане на процеса.

На четвърто място е организирането на стопанския живот така, че да издържи на всички сътресения, свързани с взетите извънредни мерки.

На пето място е уменията да се прецени кои са хората и обществените групи, за които съществува най-голяма вероятност да се заразят и да се наложи карантина върху тях.

На шесто място е уменията да се контролира спазването на наложената карантина.

На седмо място е способността бързо да се произвеждат необходимите защитни средства, облекла и дезинфектанти, както и да се създаде ефективна организация за тяхната бърза доставка там, където са най-необходими;

На осмо място е способността бързо да се обучават специалистите и населението как да потребяват доставените защитни средства, облекла и дезинфектанти;

На девето място е организирането на научно-изследователската работа за откриването на причинителя на заболяването, за последващото нейно съсредоточаване върху механизмите на действие и възпроизводството на този причинител, както и върху откриването на онези лекарствени средства и препарати, които го разрушават или му влияят негативно;

На десето място е уменията да се мобилизира целия

специализиран научен потенциал на нацията за създаването на необходимите за борбата с вируса медикаменти и ваксини;

На единадесето място е бързата и ефективна организация на масовото производство на тези медикаменти и ваксини, както и своевременната им доставка в началото на най-нуждаещите се групи от населението, а впоследствие и на всички останали;

На дванадесето място е способността за своевременно организиране на необходимия внос на недостигащите медикаменти и ваксини;

На тринадесето място е способността за бързо изучаване и усвояване на най-доброто от научните знания и медицинските практики на другите страни и народи в тяхната борба с пандемията;

На четиринадесето място е готовността и способността за мобилизация на органите за вътрешна сигурност, както и на националните разузнавателни служби, за ефективно противодействие на всички онези групировки, външни сили или организации, които или са пряко отговорни за възникването на епидемиологична обстановка, или се стремят да се възползват от нейното възникване, за да извършват зловерни действия, накарняващи националните интереси.

Западни медици сочат Китай за източникът на заразата. Необходимо е обаче специално проучване кои бяха първите медици и медийни групи, които посочиха с пръст към Китай. Както и това, чия собственост са и кой ги финансира. Важността за разкриването на източниците на кампанията за дискредитирането на народната република би повдигнало завесата на задулисите, заинтересовано от манипулацията на общественото мнение като подготовка за следващи ходове срещу китайската държава.

И те няма да закъснеят.

Независимо от медийната пропаганда, все повече хора започват да разбират, че това не е случайна приумица на администрацията на САЩ, нито демонстриране на неразбирателство и влошаване на отношения с цел извличане на временна изгода. Пред погледа на хората с повече политически опит се разкрива дългосрочна стратегия на ожесточено противоборство, която постепенно набира сила.

Днес със задна дата излизат нови и нови доказателства, че Китай въобще не е първата страна, в която е възникнала епидемията. Изследвайки проби от заболели през минали години пациенти, Съединените щати и Европа се конкурират за обявяването на първия случай. Обаче Китай беше първата страна, която откри вируса, който причинява тази епидемия и първата страна, която бързо и ефективно ликвидира вирусните огнища. Дори и само заради това китайският опит заслужава да бъде подробно изучаван и превърнат в образец и пример, колкото и да не се харесва това на някои кръгове в Съединените щати.

Китайската народна република има и следните особености:

- Политическата форма е народовластие, осъществявано в практиката като двоен процес - от една страна това е процес на освобождаване на масите от експлоатацията, а от друга страна, това е процес на усилване на диктатурата срещу техните експлоататори;

- Китайското общество е общество от преходен тип, в което се съчетават елементи както от капиталистическата, така и от социалистическата обществена формация. В стопанството това се изразява в наличието и функционирането както на частни, така и на държавни икономически субекти, в съжителството на плановото и конкурентното начало, в съжителството на пазарни и непазарни принципи на разпределение на произведените продукти;

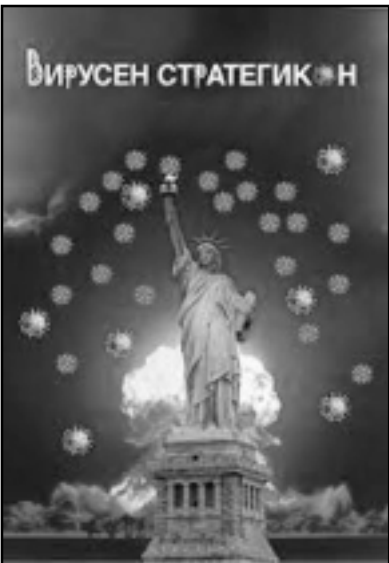
- Въпреки нарастващия дял на частната собственост в стопанството, въпреки разширяването на пазара работна сила и въпреки нарастването на мощта и обхвата на конкуренцията между стопроизводителите, излизащи на китайските пазари, решаващите активи са обществена собственост и приходите от тях - също;

- Властта се упражнява от Китайската комунистическа партия, която е единствената ръководна сила в обществото;
- Идеологията и принципите на Китайската комунистическа партия са законово утвърдени и господстващи в китайското общество;

Ако нарастващия дял на частната собственост и пазарните особености са по-ясно изразени в икономиките на Китайската народна република и Социалистическа република Виетнам и могат да се определят като техни специфики, общото с другите социалистически страни в икономическото строителство се намира във факта, че преобладава обществената собственост върху средствата за производство и че ръководещата обществото комунистическа партия управлява стопанството чрез директна намеса, използвайки лостовите на държавната власт. Вече десетилетия наред темповете на икономически растеж на днешните социалистически страни в пъти надминават темповете на икономически растеж на така наречените "развити западни демокрации".

В западните, така наречени "модерни", "високотехнологични" и "демократични" общества, водещото начало е частната собственост върху производствените и финансовите активи. Тези общества са изградени върху основата на конкуренцията, стоковия характер на производството и пазарните принципи на търсенето и предлагането.

Продължава в следващия брой

Общините искат 2% от данъка върху доходите

> от 1 стр.

За да се избегнат разликите между отделните общини, би могло да се мисли в посока по-мощните да получават по-малки държавни субсидии, като средствата се пренасочват към по-бедните, посочи Ганев. По думите му такава стъпка би задоволрила всички. Според експерта вариантът с въвеждане на нови данъци - например върху земеделските земи, би предизвикал недоволство сред хората, а това би спряло всяка реформа.

През последните 30 години винаги се говори как финансовата децентрализация ще бъде приоритет на централната власт, само че тя все още не е узряла да предостави автономност на общините, коментира по време на дискусията кметът на Плевен Георги Спартански. Той приветства идеята два процента от подоходното облагане да бъдат пренасочвани, като посочи, че при такава реформа Плевен би получавал около 11,5 милиона лева за година. Като проблем Спартански посочи това,

че две трети от парите в бюджетите на общините идват по линия на общата субсидия. "Това ни прави просто пощенски кутии и нямаме възможност да правим никакви политики на местно ниво, нищо че сме избрани мажоритарно и сме пряко отговорни пред съгражданите си", каза Спартански. Той изрази недоволство от факта, че през последната година държавата не работи и кметовете са принудени да чакат с месеци за един подпис в някое от ведомствата в столицата. За общините пътят не е да се борим за субсидии и да се молим за целеви пари, а да изискваме централната власт да гледа на нас като на равностойни партньори, посочи кметът на Плевен.

Според него държавата трябва да контролира харченето на парите, но кметовете трябва да имат възможността да развиват местни политики и да разполагат с достатъчно ресурси, за да има в страната независима местна власт. Темата с финансовата децентрализация се коментира още от 2003 г. Тогава възникна и предложението за пренасочване на два процента от подоходното облагане към общините.

В. "Дума"

Кметовете на Монтана и още три европейски градове отправиха общо послание към своите граждани

Четири европейски града Алпиняно - Италия, Фонтейн - Франция, Шмалкалден - Германия и Монтана - България, отправиха общо послание за сътрудничество между своите граждани.

В него се казва: "Ако искате да стигнете бързо, вървете сами, ако искате да стигнете далече ходете заедно." Кметове и представители на градовете се срещнаха в италианския град Алпиняно през почивните дни. Партньорите са обсъдили възможностите за реализиране на общи младежки европейски проекти, съобщи кметът на Монтана Златко Живков. През последните години домакини на съвместни прояви са били два от градовете. През 2019 в германския град Шмалкалден бе проведен музикален фестивал, а в италианския Алпиняно лекоатлетически надбягвания. В следващите две години домакини на общи изяви ще бъдат български град Монтана и френския град Фонтейн.

Четирите града имат дългогодишно сътрудничество. В Алпиняно бе отпразнувана 50-годишнина от установяване на международни отношения с Фонтейн.

Монтана също се подготвя през 2023 година да отбележи половинвековен юбилей от подписването на първия договор за

сътрудничество между гимназията за преподаване на чужди езици "Петър Богдан" и гимназията "Филип Меланхтон" в Шмалкалден.

БЧК - Видин започна раздаването на индивидуални хранителни пакети в община Белоградчик

БЧК - Видин достави за правоимащите лица в Община Белоградчик индивидуални хранителни пакети по "Оперативна програма за храна и/или основно материално подпомагане", Фонд за Европейско подпомагане на най-нуждаещи се лица. Операция тип 2 "Предоставяне на индивидуални пакети хранителни продукти 2020".

Хранителните продукти се раздават по предварително изготвени списъци от "Агенция социално подпомагане" като правоимащите лица в общината са 634 едночленни и двучленни домакинства и 87 многочленни семейства.

Хранителните пакети съдържат 15 вида хранителни продукти. Правоимащите едночленни домакинства ще получат по един хранителен пакет с тегло 17,540 кг., а многочленните домакинства - един хранителен пакет с тегло 27, 690 кг.

Периода, в който ще се раздават хранителните пакети е от 23.09 до 26.10.2021 г.

Хранителните пакети за селата са транспортирани и вече получени от определените граждани. Индивидуални-

те хранителни пакети за град Белоградчик се раздават в разкрития временен пункт на БЧК с адрес: гр. Белоградчик, ул. "Княз Борис" №6, работно време от 9:00-12:00 ч. и 14:00-17:00 ч.

Наградиха новите почетни граждани на Община Георги Дамяново

22 септември - Деня на Независимостта на България, в заседателната зала на Община Георги Дамяново се проведе Тържествена сесия на Общинския съвет по случай празника на общината, която бе открита от председателя д-р Мирослав Паньов.

"На днешния ден отбелязваме празника на община Георги Дамяново и 113 години от обявяването на Независимостта на българската държава. В ден като днешния изразяваме своята признателност към строителите на съвременна България, припомняме си важният урок, който ни дава историята, че успяваме, когато сме единни, когато гледаме напред и мислим за бъдещето на нашите деца", каза в приветствието си д-р Паньов.

На основание чл. 21, ал1, т.22 от ЗМСМА и чл. 25, ал.2 и чл. 33 от Наредбата за символите, почетните знаци, отличия и почетните звания на Община Георги Дамяново и в изпълнение на Решение №208/29.07.2021 г. на ОбС, за втори път, с Почетния знак на Община Георги Дамяново и званието "Почетен гражданин на община Георги Дамяново" се удостоават граждани, които в даден етап от своята професионална и творческа дейност са дали своя принос за развитието и просперитета на Община Георги Дамяново в областите: здравеопазване, местен фолклор и социални услуги.

Тази година бяха наградени четирима лекари - д-р София Ангелова, д-р Мариета Райкова, д-р Николай Марков и д-р Мирослав Паньов. С почетния знак удостоиха посмъртно учителят, диригентът и основателят на Фолклорна формация "Торлашки напеви" Цветан Цветанов и д-р Александър Свиляров - кмет на община Георги Дамяново в периода 1995 г. -1999 г.

Кметът на община Георги Дамяново Нина Петкова отсъстваше по уважителни причини. Тя бе заместена от Радослав Найденов - зам. кмет на общината.

"Днес, заедно с тържествената сесия отбелязваме и празника на Община Георги Дамяново - денят на Независимостта на българската държава.

Нека на този празник да си пожелаем да сме достойни наследници на нашите предци, да съхраним и запазим мъдростта им и жаждата за свобода и независимост, за да продължим да издигаме авторитета на България".

Това заяви в приветственото си слово заместник-кметът.

"Обичам този край, защото съм родена тук. Закърмена съм с любовта към родното. Изкарах прекрасно детство край реката в моето село Говежда. Гордея се с хората на този край, с тяхното трудолюбие и гостоприемство", заяви д-р София Ангелова. Поemanето на тази награда е гордост, чест, но и отговорност. Помогала съм на хората от нашия край, помагам и така ще бъде и занапред. Благодаря за честта, която ми оказвате!", допълни д-р Ангелова.

"Благодаря на кмета на общината г-жа Петкова, благодаря на общинските съветници, на кмета на моето родно село Говежда Младен Миронов! Благодаря ви за оказаната ми чест и признание! Благодаря ви, че се грижите за населените места в общината и за нашите родители! Това е моят край - най-скъпото нещо, което имам, свързано с родния ми дом и щастливо изживяно детство, с училището, дало ми добро образование, за да продължа напред.", каза д-р Мариета Райкова. Всеки от този край може да разчита на възможностите, които имаме, за да помагаме, когато е необходимо, сподели д-р Райкова.

"Благодаря за честта и вниманието, което ми оказвате всички вие! Винаги ще съм в помощ на хората от това любимо мое място", заяви д-р Николай Марков. Тук изкарах най-хубавите си години, надявам се тук да прекарам и спокойни старини", каза д-р Марков.

"Тук съм роден, това е моят край. Обичам и милея за хората в общината и винаги се старая да съм в тяхна помощ и подкрепа", сподели д-р Мирослав Паньов. Когато дойдох през 2002 г. заварих едно сериозно наследство, оставено от д-р Александър Свиляров и д-р Петкова. Разбира се, имаше трудности, но вече 19 години успяваме да се справяме с предизвикателствата и се надявам още дълги години да бъдем заедно, и да си помагаме, допълни д-р Паньов.

"За мен е огромна чест да получа това признание. Убедена съм, че Цецо най-много би се гордял с това отличие, защото той милееше за този край и неговите хора. Той искаше всичко да запази и съхрани - фолклора, традициите и обичаите. Тази отговорност сега е моя и аз ще продължа започнатото от него. Благодаря ви от сърце!", каза в прочувственото си слово съпругата на Цветан Цветанов - Йорданка Цветанова.

"Д-р Александър Свиляров обичаше този край, имаше го за свой роден. Обичаше местните хора и непрекъснато ги споменава. Благодаря за честта и уважението към него!", заяви синът на д-р Свиляров - Александър Свиляров - млади. На този двоен за общината празник да си пожелаем да съхраним това, което са ни завещали основателите и защитниците на Третата българска държава и с Божията помощ да вървим напред, допълни Свиляров.

По повод празника, Община Георги Дамяново получи поздравителни адреси от областният управител на област Монтана Валери Димитров, Росица Кирова - зам.председател на 46-то Народно събрание, Ирена Димова - народен представител в 44-то, 45-то и 46-то Народно събрание и Асоциация на българските градове и региони.

Честит рожден ден
на

Матей ШОПКИН -

*един от най-вдъхновените
певци на Родината.*

Докрай да е "струна" от гушата
на "народа и да е неизменният
"воин" на България!

Да е все така обичан, потребен
и четен поет!

В. "Слово плюс"

Честит рожден ден
на

Георги Б. ГЕОРГИЕВ -

*нашият приятел и постоянен
сътрудник!*

Гордеем се с неговото смело публицис-
тично перо и му желаем още дълги
години да присъства в страниците на
вестника.

В. "Слово плюс"

Цветана КОСТОВА

Въпреки всичко

Въпреки всичко, не свеждам глава,
въпреки всичко, не плача сега...
Въпреки всичко, живея без теб,
макар да изгарям и в огън, и в лед.
Въпреки всичко, редя стих след стих.
Въпреки всичко, на всеки простих.
Въпреки всичко, потапям се в дни
под свода огромен, осеян в лъчи.
Въпреки всичко, се люшкам в мечти,
въпреки всичко, сърцето трепти.
Въпреки всичко, белее коса...
Бавно притихват в нощта небеса.
Въпреки всичко!

Деница АНГЕЛОВА

Молба към слънцето

Посади ни в полета от вяра.
Няма плевел и няма поквара
за израснала в стройна редица
и от слънце огряна пшеница.

Всяко зрънце кал?на надежда
към небето ти златно поглежда
и превръща се в бурни морета.
Натежават от плод класовете.

А узреем ли - кротко жъни ни
в хоризонта на белите зими.
Нека утре сме хляба насъщен,
та децата ни тук се завръщат

като птиците смели напролет.
Нека ние сме техния полет
и нахраним душите им. Нека
сме им светла и вярна пътека.

Матей Шопкин - завинаги българин

Цветана КОСТОВА

*"Защото българин да се наричам
за мен ще е божествен дар!"*

Матей Шопкин

Николай Хайтов го нарича най-роголюбивия български поет след Иван Вазов, а самият той се вижда в духа на България със своя "безкористен български стих и с вярата си в бъдните някой ден да бъде нужен", докрай да е потребен. Молитвите си пред олтара, а и на България той мълви с тревога, грижа и любов, със стародавните завети на прославените ни предци. Молитвеният му зов е неговия Земен дом да го сродява винаги с младостта - "от ясни пориви да е понесен" и България да е над всичко и за всички времена. Великата му мисия е да бъде сред бранниците на своя "богоравен" род и обречен, верен на своя всевечен народ - при своя корен и при своя връх - родният корен, върху който е положена България като храм. За милата България поетът е изпял много песни:

"Ти си моята люлка рождена,
ти си моята нежност и сила,
ти си всичко на тази вселена
моя земя, Българийо мила"
/"Песни за България"/

Пеейки за родината поетът моли, по-скоро я благосла-
вя да бъде "къмилница свещена, да остане завинаги във
вечността" и да бъде "вовек жива под пламъка на родния
трицвет". На "Нея" - гревната българска земя, поетът
поверява съдбата си и се връча стихът му "като светил-
ник сред мрака на живота да гори". Верен на гордия си
нарав като поет, той заявява, че ще издържи срещу всички
бури - "какво че земята от тътен ехти". На Родината "в
бури и слънце обречен - ще си остане такъв" -"апостол на
вечната българска кръв". Затова и се обръща към своя
народ:

"Народе мой, о, български народе...
Не приспивай будната си памет",

Родният дом с най-скъпите образи на родителите,
изпълненото с красота и обич семейно щастие - безценни
рождби - "две звездички, две ясни слънчица", прекрасни

внуци - род и Родина, родна земя - всички те се побират в
голямото любящо сърце на поета.

Обръщайки се към града на своята младост - Търново-
рад, крепост на първата му любов, градът с "Янтра
прастара, градът - престолнина древна и горда на гревна
държава от горди чеда", Матей Шопкин изрича своя
български благослов: "съхрани душата на България!"

Своята родна земя авторът нарича още "света и
пресвета земя на вечен и велик народ", "земя на рози,
жита и песни". В утринната си молитва той се обръща
към нея:

"Богородице моя, моя земя...
Нека пребъде онази кърма,
с която откърми Апостола Левски"
и пожелава звездният ѝ час,
когато отново ще бъде Ботевска земя.

Стихосбирката "Моя гревна земя" на Матей Шопкин,
която през 2011 година е включена в изданието на
порецицата "Български поети за земята" от фондация
"Земята и хората"; започва с "Молитва от Ботев връх" и
завършва с "Молитва пред Апостола Васил Левски". Две
молитви на българин, влюбен в своята родна земя, в своя
велик народ - две молитви - емблематични за един от най-
роголюбивите и талантливии български поети.

С благоговение шепнем и с благоговение слушаме
молитвата на Матей Шопкин - "Молитва пред Апостол
Васил Левски" -

"Помогни ми, дай ми сили...да крача редом /с достойни
поети на България/ и нищо да не искам от народа, да бъда
като тебе смел и светъл, Апостоле - и като тебе чист,
Апостоле на моята вяра, Апостоле..."

С чувството на "кръвен потомък на борци и поети на
България", пронизан от светли завети, закърмен със
"зеления пламък на знамето с български лъв", от върха на
Балкана, в мъгли и балади обвит, поетът отправя най-
съкровена, най-вдъхновяваща , първата си молитва - при
това от самия Ботев връх. Оттам той се връща "да пее,
да страда, да плаче с песните на своята "божествена
българска земя".

Молитвите на поета-роголюбец се събдват. И до днес
той следва стръмния Ботевски път, който го води към
безсмъртния Ботевски връх. И до днес Матей Шопкин е
"поет и войн" на България - завинаги българин!

Тържествен ритуал и празнична програма за Деня на независимостта в Мездра

С ритуал по издигане на
знамената и празнична програма
Община Мездра отбеляза 113-ата
годишнина от провъзгласяването
на Независимостта на България -
22 септември. Тържеството
уважаха заместник-кметовете
инж. Николинка Кътовска и Цеца
Костова, секретарят на община-
та инж. Светлана Мицева,
общинският съветник Христина
Стоянова, представители на
Общинския център за социални
услуги и дейности и на Комплекс
социални услуги за деца и лица с
увреждания, граждани.

Честването на празника
започна с издигане на национал-
ния флаг и на знамената на
Община Мездра и на Европейския
съюз. Премени в гвардейски
униформи, на почетна стража
пред пилоните застанаха
младите кагети Мария Цекова,
Денислав Димитров и Радостин
Николовски - деветокласници в
СУ "Иван Вазов", които отдадоха
"За почит" под звуците на "Мила Родино".

"На 22 септември 1908 г. ние, българите, по безпрецен-
тен начин обявихме пред света нашата независимост, каза
в словото си инж. Николинка Кътовска, зам.-кмет "Страте-
гическо планиране, устройство на територията и инфраст-
руктурни проекти". Дата, от която започва съвременната
история на българската държава и която ни позиционира с
достойнство сред европейските нации.

Чрез обявяването на независимостта, постигната
главно с умела дипломация и истински патриотизъм,
българският народ показа на света, че само 30 години след
Освобождението си той вече е морално, културно и
икономически укрепнал. Това, всъщност, е датата, която
въплъщава усилията и саможертвата на поколения българи.

Ето защо днес не е достатъчно просто да отдадем
почит. А да направим съвременен и осъзнат прочит на
нашата история. Защото истинските държавници знаят,
че независимостта е само първата крачка от отстояване-
то и реализацията на стратегическите цели на една
държава.

Няма по-добър учител за един народ от историята -
история, която трябва да помним. А най-важният урок,
който трябва да научим днес, е, че успяваме само когато

сме единни. Когато имаме обща кауза, смелост да я
отстояваме, гледайки напред и с мисъл за бъдещето на
децата си.

Затова нека да запазим в нас онази родолюбива искра,
която всеки от нас носи в себе си. И никога да не забравяме
възторжения възглас на нашите предци: "Да живее свободна
и независима България! Да живее българският народ!"
Честит празник!"

Празнична програма по случай Деня на независимостта
изнесоха мажоретният състав към Център за подкрепа за
личностно развитие, който представи маршовете "Знаме-
то ни е трицветно" и "Боята настана", и Вокална група
"Детски свят", която изпълни песните "Една е моята
Родина" и "Българийо, обичам те".

Поради въведените противоепидемични мерки у нас тази
година не се проведеха традиционните велопрояви по случай
Европейския ден без автомобили - велопоход до село Долна
Кремена и обратно и състезание за майсторско управление
на велосипед за ученици от ≤ до V≤ клас.

По-късно по повод 100-годишнината от смъртта на
Патриарха на българската литература в Средно училище
"Иван Вазов" официално беше открит бюст-паметник на
патрона на мездренската гимназия.

Из книгата "Тайните подземия на България" - част шестнадесета

Пазител

Милан МИЛАНОВ

От дневника на доктор Любомир Спасов

> продължение от миналия брой

- Археолозите не успяват да уточнят къде се е намирал Царският манастир край Велико Търново.
- Е, щом не могат да го открият, тогава да им помогнем - пошегува се той и вече сериозно уточни: - Царският манастир, край Велико Търново, се е намирал западно от Царевец.
- Пак много общо - реагирах недоволен от обяснението.
- Ето ти тогава още една добавка - смили се изуменият. - Царският манастир се е намирал на приблизително 7-8 километра от Царевец.

Това е достатъчно за археолозите, Михаиле - успокои ме той. - Пък, ако в близките една-две години не го открият, ще им подам още по-конкретни данни.
- Учителю, за последно... Няма как да пропусна да питам отново за библиотеката на патриарх Евтимий.

Този път наистина го изненадах. Беше ми продиктувал местата, където са били съхранени части от книгите на патриаршеската библиотека и аз ги бях публикувал. И сега отново проявявах интерес, защото исках да знам още подробности за патриаршеската библиотека и Царския манастир във Велико Търново, които оставаха все още неоткрити археологически богатства.

- Учителю, наши историци допускат, че патриаршеската библиотека вероятно се намира някъде под църквата "Св. Св. Петър и Павел" във Велико Търново.

- Това си е тяхно право - побърза да отговори изуменият и отново погледна към църквата.

- Естествено, но имах друго предвид. Ти беше ми посочил местата, където са скрити и съхранени части от патриаршеската библиотека и аз ги публикувах.

- А сега какъв е проблемът, Михаиле?

- От това, което историците съобщават за библиотеката се знае, че тя е съдържала уникални ръкописи, които датират още от времето на династията на Асеновци.

- Така е. А ти исках да научиш още нещо за съдържанието на книгите? Разбрах, информацията се е оказала недостатъчна за твоята любознателност. Е, мога само да добавя, че библиотеката на Патриарх Евтимий включва ръкописи от най-древни времена на нашата раса. Много от свитъците описват събития, факти, хронологии на различни епохи от историята на расата.

- Учителю, ти знаеш, че тази безценна библиотека се издирва не само от археолози, но и от иманяри, но кой ли все още не може да я открие.

- Михаиле, и много неща не могат да бъдат открити, свързани с миналото и историята на цивилизацията ни. Не само библиотеката на Патриарх Евтимий...

- Знам, знам.

- За всяко нещо си има време. Време, през което съзнанието да еволюира и да влезе в резонанс със същността на скритите, все още, истини и тайни.

- Като заговори за време, в което съзнанието да еволюира и да влезе в резонанс, веднага в мен възникна въпрос, на които съвременните учени не могат да отговорят.

- И какъв е този въпрос, ученико?

- Въпросът е от здравословен проблем. Здравия на вид хора се оплакват от сърдечни аномалии, а лекарите не откриват симптоми за болестни състояния и вдигат ръце. Какво...

- Разбрах и ще обясня - прекъсна ме изумен Гавраил и побърза да отговори: - С настъпването на промените и преместването на Земята в пето измерение идват полета, които са нови и характерни за това ново измерение. Сърцето с неговия ритъм, при много хора, не успява веднага да влезе в резонанс с ритъма на тези полета и това се отразява на целия организъм под различни форми и с различни симптоми.

- А колко време е необходимо на човек да се адаптира към новите условия?

- Периодът на адаптация и влизане в резонанс с новото поле е различен и индивидуален като продължителност. Благодарих. Винаги има за какво да благодаря на този невероятен човек. Обичах го, както обичах и баща си.

Аудиенцията беше приключила. Дългът зовеше изумен Гавраил...

Все още седях на скалите, а спомените, същински вълни, прииждаха и си отиваха, само сменяха места и събития...

ЗАЛАТА НА ЗАПИСИТЕ

Преди да посетим изумен Гавраил, дълго време с доктор Любомир Спасов коментирахме едно поостаряло, но невероятно събитие в Египет, останало недоизяснено и до днес.

Откритието, за което разисквахме с доктора, се случило през 2008 година, когато белгийски и египетски археолози решили да проверят достоверността за наличието на огромен подземен лабиринт по описания на древни автори като Херодот, Плиний Старий, Страбон и Диодор Сицилийски.

Теренът, който проучвали белгийските и египетските археолози, се намирал на 100 километра от Каи́ро, недалеч от Пирамидата на Аменемхат III в Ха́вара. Там изследователите открили подземен храм с над 3000 стаи, изписани с ?ероглифи и рисунки. Резултатите от експедицията били публикувани през 2008 година в научния журнал на NR1A и оповестени на публична лекция в Гентския университет. Две години по-късно "Де Кордие" пуска уебсайт със заглавие "Египетският лабиринт" и така направи съобщението

достъпно за целия свят, но въпреки това, не се чу нищо повече за това откритие.

Учените предполагат, че там се намирала и древна библиотека, което съвпада с разказите за издирваната митична "Зала на записите".

За лабиринта има богата информация в интернет, затова ще се възползвам от публикуван вече материал в рубриката: "Древните" от 19 октомври 2016 година, което е достатъчно за любознателния читател да получи представа за подземната библиотека.

Според Херодот, лабиринтът се намира в близост до езерото Мойрис и оазис Фаюм, на няколко километра южно от град Мемфис, сред плодородна долина, която фараоните наричали "царски ловни полета". Недалеч от оазиса било и езерото Мойрис, до което бил построен огромен лабиринт, наречен от Херодот "Безкрайно чудо", който се състоял от 1500 стаи и равен брой подземни камери.

При посещението си в Египет Херодот бил допуснат да разгледа лабиринта, но само горния етаж. Въпреки желанието му да разгледа и долния етаж, жреците не му позволили. Отклонили молбата му с оправдание, че лабиринтът е с много сложна конструкция и човек трудно може да се ориентира в него. Създаден бил, за да се защитят свитъците, съхранявани в подземните помещения.

Ето какво пише по този повод Херодот, в "Истории", книга II, 148.

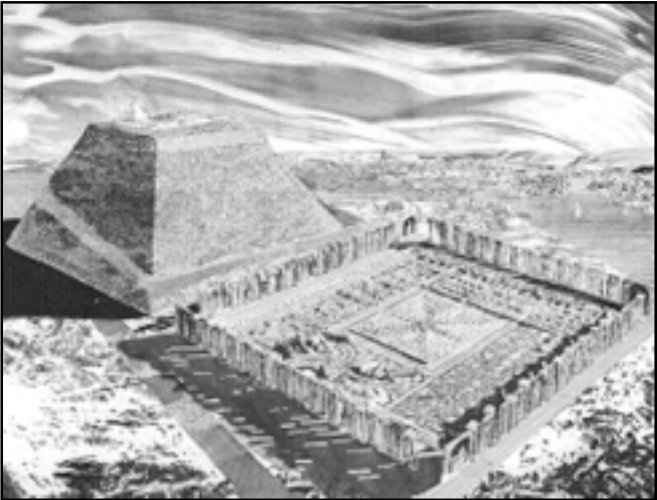
..."Това аз действително видях - творение неопишуемо. Понеже, ако някой събере наедно постройките на гърците и покаже изработката им, те ще изглеждат нищожни - както като усилие, така и като разход, пред този лабиринт... Дори пирамидите са неопишуеми, а всяка една е равна на много от творенията на гърците. Но лабиринтът превъзхожда дори и пирамидите.

Лабиринтът се намирал малко над езерото Мойрис и почти срещу това, което се нарича Градът на Крокодили-те."

"Той има дванадесет покрити двора, с порти една срещу друга, шест от северната страна и шест от южната, съединявайки се една с друга, и една и съща стена ги озражда всичките отвън; а в него има два вида камери - единият вид под земята, а другият над тези, три хиляди на брой, от всеки вид по хиляда и петстотин. Горният низ от камери сами видяхме..."

..."Там видях дванайсет двореца, изправени един пред друг и взаимно свързани с тераси, изградени около дванайсет зали. Стените са украсени с барелефи на фигури, а фасадните стени са от бял мрамор и заобиколени от колонада. Трудно е да си представим, че те са изградени от човешка ръка. Накрая, където лабиринтът свършва, има пирамида от 240 фута (73.2 м) с прекрасно издълбани каменни фигури на животни и подземен проход, през който може да се влезе. Врати, подземни камери и проходи съединяват тази пирамида с пирамидите в Мемфис..."

Но най-голямото чудо на това място било езерото Мойрис - изкуствено езеро, изкопано от египтяните. Херодот точно описва неговите размери - бреговата му линия била около 720 километра, колкото цялото морско крайбрежие на Египет. Езерото се захранвало с вода от Нил - шест месеца в годината водите на реката били вливани в езерото, а през останалите шест месеца, били връщани обратно към Нил.

Египетският лабиринт. Рисушка Тони Пекораро

В най-дълбоката част на езерото - дъното било на повече от 100 метра. Впечатление правели и двете уникални пирамиди, подаващи се от центъра на езерото, и издигащи се на 100 метра височина над повърхността му. На върха на всяка от пирамидите, върху широки площадки, били скулптирани по една колосална статуя, седяща на огромен трон.

Продължава в следващия брой

"И певци песни за него пеят"

"Революцията - триумфална врата за всеки народ"

Красимир ГРИГОРОВ

Дали защото е идол на няколко поколения българи, или поради своята загадъчна популярност, но един от най- ярките представители в национално-освободителната ни епопея поетът-революционер Христо Ботйов е сред най-фалшифицираните личности във Възрожденската ни история.

Огромната ангажираност около редактирането и издаването на революционния в. "Знаме" през 1875 г., както и задълженията, с които е натоварен с ред други обществени и житейски проблеми, постоянното безпаричие и други несгоди го принуждават заедно с друг поборник от неговото поколение Ст.Стамболов да

отпечати стихосбирката с незабравимото заглавие "Песни и стихотворения от Ботйова и Стамболова". Предполага се, че

стихосбирката е отпечатана към средата на 1875 г. и е разпространена най-напред сред българската емиграция заедно с други преводи на поета, които също били отпечатани през тази година. В тази работа на Хр. Ботйов помагали по-малките му братя, които се намирали вече в Румъния, както и негови съратници и другари в различни селища. Тя става особено популярна по време на подготовката на Априлското въстание. Наред с пратките от оръжие, куршуми и барут от емигрантските центрове към вътрешността на България навлиза и тази малка книжка "Песни и стихотворения от Ботйова и Стамболова", която се оказва също ефикасно оръжие срещу поробителите. Многократно в разменената кореспонденция между емигрантите и комитетските дейци в страната се говори за изпращането ѝ в различни селища, запазвайки завинаги живо едно име, съхранило в себе си и поетически и революционен смисъл.И на този 2 - ри юни признателна България ще сведе глава пред величавия подвиг на Войводата и неговите 200 юнаци. Ботйов или Ботев? Кому отдаваме почит? Кой и при какви обстоятелства промени името на поета-революционер ,след като нито веднъж, той не се подписвал като Ботев? По каква логика и закономерност го вписахме в читанките, въпрос на който историческата наука непременно дължи смислен и научно обоснован отговор пред идните поколения! Не е нужно да напъргаме паметта си за да си припомним името, което предпочиташе самия поет.В този смисъл, достъпчен е само един бегъл поглед върху факсимилетата на кореспонденцията му за да се убедим. Презимето на поета идва от личното име на даскал Ботю Петков, така, както той се е именувал из цяло Българско,така е отбелязан и в превода на книгата на Ю.И. Венелин. Интересен е и друг факт. Как разсъждават неговите най-близки роднини на този закъснял поправен автограф?

Венета /съпруга на поета/: За нея той е "единствено Ботйов", както е видно от записките, писмата и спомените.

Иванка /дъщеря/: "Когато слушах, какво е говорел Д.Благовев, чувствах духа на нашия Ботйов"

Из протокола на Българското книжовно дружество/Архив БАН г.1, дн.1/: - "Хр.Ботйов"

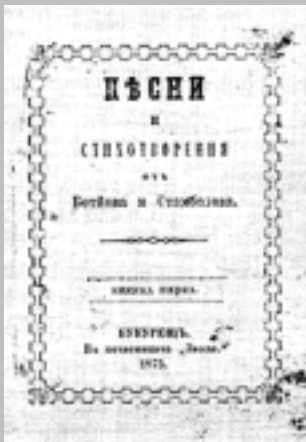
Из протокола на БРЦК от 1874 г: - "Хр.Ботйов"

Из кореспонденцията на поета с Тодор Пейов и Велико Попов: - "Хр.Ботйов"....

Тази поредица от персонални извадки и откъси , може да бъде продължена, но тя не дава отговор на основния въпрос по какви съображения и кога, мекото и песенно по калоферски звучащо име на поета бе преиначено? Детайлното проследяване на творчеството на поета , както и неговото отразяване ни отвеждат до вододела.Година-та е 1888, в печатницата на Наталия Любен Каравелова Захари Стоянов отпечатва биографията на поета, която озаглавява без съмнение "Христо Ботйов". В 1907, вятърът сменя рязко посоката си! Излизат стиховете на Хр.Ботйов под редакцията на Ив.Г.Клиничаров и Ив.Ботйова с обяснителен текст и "Заглавна страница от съчиненията на Хр.Ботев, под редакцията на Ив.Хр.Ботева". Следват несъответствията и недомислият, които отиват още по-далеч. В книгата на Ел.Багряна под подписа на Хр.Ботйов се мъдри поясняващ надпис, че автографът е на Хр.Ботев. С други думи, подписът е коригиран /разбирай - "нормализиран"/.

Да, в съвременния български език имаме окончания -ов и -ев, но окончанието мека гласна и -ов не означава автоматично окончание -ев. За всеки филолог е ясно, че малък "ер" не е звук, а означава мек изговор на всички съгласни в български /без ж, ч и ш-щ/. Затова бащиното име Ботев не е задължително като правопис, а следва да се изписва Ботьов.

Според мен, в изписването "Ботьов" има и фонетична особеност, на която е държал и самият Христо - звучало е и звучи по-бойко, по-мъжествено заради "о"-то, а не заради меката гласна "е". Летописецът на Априлската епопея - Захари Стоянов ни остави един романтичен портрет на харамията Ботйов. С него израснаха поколения, той е в основата на съвременния мит за поета, от него е трудно да се освободим за да вникнем в истинския "Ботев" на т.н. "действено и магическо слово" в наши дни, поради което имаме 30% неграмотност. Нека не гледаме на живото и образно слово като пословица. Иначе след време ще си повтаряме оня прословут стих от поета: "Тъжно щеш майко, да гледаш ти на туй хоро весело!" Нека не спорим, а да приемем, че Ботьов и Ботев са дублети - каквито има около стотина в съвременния български език. Така ще останем верни и на историята, и на модата в езика.

Успех на самодейци от Г. Дамяново

Достоинo представяне на самодейните колективи от община Георги Дамяново на Петото издание на "Традиция и фолклор" в Ружници.

Сред официалните гости на официалното откриване на фестивала бе и кметът на община Георги Дамяново Нина Петкова, която аплодираше нашите сърцати самодейци.

Бюст-паметник на Иван Вазов вече краси мездренската гимназия

В деня, в който се навършиха 100 години от смъртта на Иван Вазов - 22 септември 2021 г., в двора на мездренската гимназия, чийто патрон е народният поет, официално беше открит бюст-паметник на Патриарха на българската литература.

Той е изграден по идея и благодарение на общественото-полезната дейност на Инициативен комитет с председател г-р Ивайло Тодоров, общински съветник, с подкрепата на Община Мездра и на множество дарители - представители на бизнеса, граждани и гр. Радостно е, че активно участие в родолюбивото начинание са взели учениците и педагогическият екип на СУ "Иван Вазов".

Бюст-паметникът е реплика на скулптурния портрет на автора на "Под игото", който се намира в двора на Къщата музей "Иван Вазов" в Берковица, дело на известния български скулптор Андрей Николов (1878-1959 г.). Изработен е от врачански варовик и е дарение от "Йотов Стоун" ЕАД. Върху постаментта е вградена гранитна плоча с името, годините на раждане и на смъртта на народния поет и неговата крилата строфа: "□и моите песни все ще се четат."

В словото си председателят на ИК "Иван Вазов" г-р Ивайло Тодоров благодари на всички, допринесли за реализирането на тази патриотична инициатива. Сред тях са Димчо Йотов и Весела Петрова, Васил и Борис Цеклови, Динко Динков, Мирослав Захариев, Васил Христов, Мартин Динков, Емилия Гарванска и гр. Д-р Тодоров подчерта, че всеки, към който се е обърнал за подкрепа, веднага се е отзовал и завърши изказването си с цитат от Вазовата ода "Левски" от цикъла "Епопея на забравените": "И всякоя възраст, класа, пол, занятие// зимаше участие в това предприятие// богати с парите, сюрмахът с трудът,// момите с иглата, учений с умят□"

"Този паметник е за всички граждани на община Мездра, съхранили в сърцата си любовта към Отечеството и към Просветлението", заяви директорът на СУ "Иван Вазов" Мариела Горанова и допълни: "Ако всички ние обичаме България така страстно, както Вазов, страната ни не ще загине!"

От името на колектива на гимназията Горанова връчи на

г-р Тодоров благодарствен адрес, а всички спомоществатели получиха специални сертификати за оказаната от тях съпричастност и дарителство.

Паметникът беше осветен от енорийския свещеник отец Данаил Цинцарски. Лентата на новата придобивка прерязаха заместник-кметът на Община Мездра инж. Николинка Кътовска, г-р Ивайло Тодоров и Мариела Горанова.

Сред гостите на тържеството бяха бившите народни представители Петя Аврамова и Красен Кръстев, кметът на Враца Калин Каменов, председателят на Общинския съвет Яна Нинова и гр.

За празничната атмосфера допринесоха оперната певица Илона Иванова, вокалната изпълнителка Елена Митова от Център за подкрепа за личностно развитие, танцьори от Ансамбъл "Мездра" и възпитаници на гимназията.

Бюст-паметникът на Иван Вазов е третият обществен паметник, въздигнат в гр. Мездра през последните десетилетия, след паметника на загиналите във войните "Св. Георги" (2007 г.) и бюст-паметника на Васил Левски (2015 г.).

ПРАВОСЛАВЕН КАЛЕНДАР

30 ч Св. свщмчк Григорий, просветител на Армения. Св. мчца Рипсимия

01 п * Покров на Пресвета Богородица. Св. ап. Анания. Преп. Роман Сладкопевец. Преп. Йоан Кукузел (Тип. с. 93)

02 с Св. свщмчк Киприан. Св. мчца Юстина. Св. Андрей, юродив заради Христа

03 н 2 Неделя след Неделя подир Въздвижение. Св. свщмчк Дионисий Ареопагит. Преп. Йоан Хозевит. Гл. 6, утр. ев. 4, ап. 2 Кор. 4:6-15 (с. 171), лит. ев. Лк 6:31-36

04 п Св. свщмчк Йеротей, еп. Атински. Св. мчца Виридея. Преп. Павел Препрости

05 в Св. мчца Харитина. Преп. Григорий Грузински

06 с * Св. апостол Тома (Тип. с. 95)

БЪБОЛЕЗНОВАНИЕ

На 27 септември господ ни отне нашата мила приятелка

Нели Иванова Бонева

Най-светлият човек, когото познаваме. Тя беше председател на Общинската организация "Русофили" - гр.Монтана. В своята педагогическа кариера тя изучи хиляди деца. Всички я познаваха като весела, всеотдайна, готова да помогне на всекиго. Няма думи, с които да опиша мъката ни. Това е непрежалима загуба за всички ни - колеги и приятели. Сбогувахме с нея сряда пред нейния дом

Ние винаги ще помним теб, скъпа приятелко!

Членове на русофилската организация гр.Монтана

Скръбна вест

На 15.09.2021 г. напусна този свят нашият колега и приятел

о.з. подп. Иван Рангелов Стоянов
на 73 години

Роден в село Трифоново, обл. Монтана. Завършил ВНУ "Васил Левски" - Велико Търново. Дългогодишен началник на Военен клуб - гр. Лом.
Поклон пред светлата ти памет!

От ръководството на запасните военослужащи

Осъвременяват сградата на читалището в Монтана

Основният ремонт на сградата на най-старата културна институция в Монтана - читалище "Разум", започва. Кметът на Монтана Златко Живков представи параметрите на проекта.

"До две години сградата ще изглежда по съвсем различен начин, заяви Живков. Ще бъдат обновени всички вътрешни пространства, подменени комуникационни и отоплителни мрежи. Ще бъде реконструирана концертната зала. Тя ще е с ново обзавеждане, оборудване и озвучителна система. Стойността на инвестицията е 2 160 000 лева. Проектът се реализира по оперативна програма "Региони в растеж" в изпълнение на интегрирания план за развитие на Монтана.

Сградата на читалището в Монтана е построена от 1934 до 1937 година. Средствата са събрани от дарения. До 70-те години на XX век, читалище "Разум" е единственият културен институт в града. На сцената на читалището се прожектира първият филм. Десетилетия наред в нея се организират концерти, поставят театрални, оперетни и балетни постановки. През 1981 година е

затворена за ремонт. И така близо 40 години в нея са заключени спомените на хиляди граждани на Монтана, но всички твърдят едно - акустиката в залата е забележителна и се надяват отново да ѝ се възхищават.

Движение "23 септември" - принципи и цели

> от 1 стр.

> че гнес премахването на частнособственическите отношения е ключът за преодоляване на социалните злини: социално неравноправие и потисничество, бедност, безработицата, войни, морална деградация и престъпност (алкохолизъм, наркомания, проституция и т.н.);

> че огромната производителна сила, с която разполага обществото (но с която се разпореждат в собствен интерес привилегированите слоеве и на първо място - финансовата олигархия) би била в състояние да осигури достойно съществуване и свободно развитие за всяко човешко същество - единственото необходимо условие за постигането на тази цел е ресурсите, технологиите, общественят труд да се използват съобразно приоритетите на човешкото развитие, а не за извличане на капиталистически свръх-печалби;

> че обективните жизнени интереси на огромната част от човечеството, както и интересите, свързани със запазване на живота върху планетата, изискват замяната на капитализма с комунизъм (чиято начална или нисша фаза е социализмът) - общество без експлоатация на човек от човека, където:

> средствата за производство ще са обща собственост на всички хора, на цялото общество;

> балансът и пропорциите между различните отрасли на производствената дейност ще се регулират по планов път;

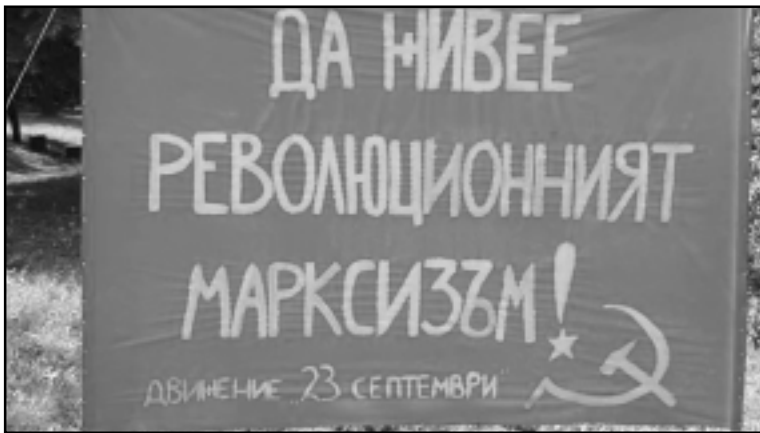
> непосредствена цел на производството ще бъде задоволяването на човешките потребности (а не печалбата);

● разпределението на средствата за живот ще се осъществява според труда - през първата фаза от развитието на новото общество, и според нуждите - през втората фаза;

> че в съвременна България, както и в повечето страни по света, премахването на социалните привилегии и преходът към безкласово общество е възможен единствено чрез всестранно и масово разаръчване на борбата на наемните трудещи се срещу диктатурата на едрите капиталистически собственици;

> че във връзка с всичко това в настоящия момент у нас първостепенна историческа необходимост е да се пристъпи към изграждане на революционна организация, която в перспектива да поеме ролята на авангард в борбата за освобождение, като съдейства за сплотяване и организиране на трудещите се - независимо от тяхната етническа и религиозна принадлежност - от отделните предприятия, отрасли и региони на страната в защита на техните общи жизнени интереси.

Движение "23 септември" приема марксистко-ленинската теория и изучава натрупващия се нов исторически опит на

революционните и съпротивителните движения по света.

Ние виждаме своята най-непосредствена задача в това да работим за изграждане на приемствена революционна организация. Целта ни е Движение "23 септември" да израсне като кадрова организация, способна да организира съпротивата на трудещите се срещу капиталистическото потисничество. За тази цел е необходимо да привлечем съмишленици, които ще се посветят на борбата за свобода и справедливо бъдеще на българския народ. Във връзка с това смятаме да участваме в протести и митинги, да организираме и провеждаме подписки, дискусии, прожекции.

Важно място в нашата дейност ще заемат печатните издания, разпространението на литература и поддържането на сайта "septemvri23.com". Чрез своята дейност ще се стремим да съдействаме за увеличаване броя на хората, които се отнасят с критичност към посланията и манипулациите на пропагандата, изразяваща интересите на олигархията.

Всички ние, които съзнаваме, че гнес капитализмът води до умножаване на бедите и страданията на народите, до разпалване на агресивни войни и до гладната смърт на милиони човешки създания, приемаме като свой нравствен и граждански дълг да издигнем знамето на борбата в България. Днес единственият достоен избор за нас, за синовете и дъщерите на нашия народ, е да потърсим и намерим своето място в борбата за освобождение на човечеството редом с всички борци по света. Колкото по-скоро се включим в общото дело на трудовете хора от целия свят, толкова по-добре ще сме подготвени за предстоящите битки.

И най-дългият път започва с малката първа стъпка...
НЯМА КАКВО ДА ЗАГУБИМ ОСВЕН ОКОВИТЕ СИ!
А ЩЕ СПЕЧЕЛИ ЦЯЛОТО ЧОВЕЧЕСТВО!
НАШЕТО ДЕЛО Е ПРАВО, ПОБЕДАТА ЩЕ БЪДЕ НАША!

Долон означава "вълк"! Дуло и Долон са идентични понятия! Ето го разковничето!

Милена ВЪРБАНОВА

Името Долон означава "вълк".

На арамейски език, който е напълно сходен с тракийския, словото "daw", "dau" ще рече вълк. Това име на суровия хищник произлиза от начина му да "гуши, да дави" своите жертви. Тук се намесва и разбирането, че гордият звяр е чедо на дивата природа, на гората, на планината "tau".

Англия е пълна а имена като daves, dawes, dawles, които биват "обяснявани" като производни на Давид "възлюблен от Господа". По същия начин официалната етимология "тълкува" понятието "dacus", което в тракийския език носи несъмнения смисъл "вълк".

Защо из речниците шестта тази повсеместна лъжа?

Защото след испанската Реконкиста, Англия се напълва с еврейски емигранти, тъпкани с пари, които създават Британската империя и от Лондон започват да управляват света. За тях не е угодно един от най-великите им царе, Давид (хронологически вторият цар на Израил), да има несъмнен арамейски произход и да носи име "вълк". Ето защо е натрапена измислицата с "господния любимец".

Под това измамно име ни се представят и всички фамилни имена като Дейвис и пр., внесени в средновековна Англия от еврейската емиграция или станали част от именната листа на Британия още в дълбока древност - когато троянските бежанци и други тракийски преселници са се установили на британските острови. Защото Дав е тракийско и арамейско име.

Нека направим разбор на името dawles!

То се чете "Доулес", а в думата очевидно се разпознава коренът WL - "вълк", "вълци", "вълчи".

Троянецът Долон, разузнавачът от Песента Долония на Илиада, заради когото загива величественият тракийски цар Рез, не само намята ограна от си в вълк кожа, преди да се впусне в нощни подвизи, завършили със собственото му убийство и гибелта на Рез, а носи изцяло името вълк - доулон.

Същото име, което носи българският владетелски род дуло - вълк!

Имената на грагове като Тула, Тулча, Туле и Тулон явно са свързани с името на вълка като пазител на сакрални територии и тайни. Те са свързани и с мисията на българите като пазачи - вълци на свещените земи, пръснати по света и наречени България.

Това откритие дава отговор на всички важни въпроси, терзаещи нашата историческа наука:

Доказва връзката на траките и българите като един народ.

Намира смисъла на името на българския владетелски род Дуло.

Доказва пщрадревната мисия на рода Дуло и на българския народ.

Открива двойното значение на етнонима българи и името България. Те означават от една страна "вълк" и "Вълкария", а от друга "пазител" и "пазена свещена земя". Ето го разковничето!

"Автограф за Вас" с журналиста Румен Стоичков

Валентина БОБОЙЧЕВА

Почти изчезващи селца с по десетина жители,

Красива природа,
Стари къщи,
Параклиси, училища, читалища...

Обвеяни от забрава и съхранили непозната, но богата история.

И емблематичният глас Румен Стоичков, който ни разведе, показва и разказа за много малко част от всичко това, събрано за сега в шест книги и обещание за поредната седма.

Това не са пътеписи, както каза той, защото пътеписът е разказ от името на пътуващия човек, описващ видяното и даващ своите субективни оценки и коментари. Това са репортажи, в които ни среща с хората, радостите и неволите им в живота. Всичко, до което се е докоснал, минава през сърцето му и му е скъпо.

Румен Стоичков сподели, че винаги му е било интересно да посещава тези отдалечени места на България, до които достъпът е труден. Не само, за да се запознае с проблемите на хората там, но и да съхрани родовата, а понякога и националната памет, която притежават местата и хората. "А как ги намира?" - "По най-лесния начин, отива там, където му се прииска в момента, или там, където го заведе сърцето му, защото той знае, че зодията му "Риби" никога няма да го подведе, тъй като те имат силна интуиция." "Случвало ми се е буца да ми засяда в гърлото при някои от срещите ми", споделя още той. Казва, че пазил хиляди часове записи и снимков материал от много места.

Румен Стоичков е автор на над 2000 репортажа, някои от които намират място в шестте му книги ("Преди забравата", "Из стръмнините на България", "Някъде там", "Сърце на глан", "Ожадняла река" и "По билото на миналото"). Сега работи по поредната си книга.

Писателят и журналист е роден в София. Завършил е българска филология и история в СУ "Св. Климент Охридски", а 30-годишната му професионална кариера преминава в БНР. През 1988г. постъпва на работа в БНР, където работи за Радио България, сутрешния блок и икономическа редакция на програма "Христо Ботев", за "Предаване за

столицата", "12+3" по програма "Хоризонт", дългогодишен водещ на "Нощен хоризонт". Той е носител на повече от 15 награди за журналистика, най-престижната от които е Годишната награда на СБЖ, присъдена му през 2007 г. за журналистическо разследване.

...

На нас, присъстващите на срещата ни се стори, че времето премина бързо, но се радваме, че успяхме да се докоснем до някои от събеседниците на господин Стоичков и да видим малка част от живописната ни Родина.

Благодарим Ви, господин Стоичков, че ни направихте съпричастни на Вашите чувства и преживявания!

Желаем Ви успехи в благородната Ви, възрожденска и будителска мисия! И не спирайте да следвате посоката на Вашия компас, защото сърцето винаги знае кога, защо и къде да ни отведе... Дай Боже, повече такива родолюбци като Вас!

Бъдете жив и здрав!

И ние, приятели, нека си пожелаем най-вече здраве, здраве и пак - здраве! Друго всичко се постига.

Само си викам "Дано"...

Слово е-мaйл: slovoplus@abv.bg, slovoplus@yahoo.com	
Издател: ИК „Слово плюс“ Монтана, бул. "Пею Яворов" 1, БЦ "Огоста", ет 4	
Параскева Маркова Главен редактор тел. 0876 307 732	Екуп Враца ул. „Цв. Кръстениякова“ 13 ОКС, 3000, п.к. 143, тел.: 092 660 721
Цветана Костова първи зам. главен редактор тел. 0879 577 469	Екуп Монтана 3400, п.к. 133, ул. „Пею Яворов“ 1 БЦ „Огоста“, ет. 4 офис 404
Ненчо Славчев зам. главен редактор тел. 0885 708 703	Екуп Вудин тел.: 0889 399 349 0885 708 703
Георги Петров зам. главен редактор тел. 0899 767 886	
Печатница “БГ Принт” - Враца	
Издателска кооперация „Слово плюс“ членува в Кооперативен съюз - Враца	

Празник на поезията

Радослав ИГНАТОВ

Христос, погледнат от високо

Проблясващият образ на човека не се създава и не се превръща, не се разпада и не се задържа дълго върху гъбкавото огледало на потрепващата в пладнешката жега лъскава вода на гъхавия кладенец - възрихва се и се разбягва без следа и ехо в срутилата се връз сянката си тишина: не свършват гните на света, ала от крайчеца на светлината наднича той самият, от миг на миг все по-човек, все по-човек, все по-човек - и приближава!

Димитър МИЛОВ

Свобода насъщна

С народа сме, но той дали е с нас?...
Петър Анастасов

Макар с различна участ и съдба, те винаги са с цел една и съща - поетите се хвърлят във борба за свободата, жизнено насъщна. Под нашия епичен небосвод изгаряха лирично - за да светят. Ще каже някой тук: щастлив народ с нещастните си вихрени поети. Ще можем ли да защитим сега, от тях със кръв спечелената слава? Дано народът ни във нас така повярва, както вярвал е тогава, че няма никога на колене от нас да падне някой - да загине... И не е нужно в нас да се кълне, по-важното е да не ни проклина.

Петя ДИМИТРОВА

Блести

Луната е рисувала със въглен по миглите ми ясна тишина и аз светлея в яростното тъмно, надмогнала пороя на нощта.

А аз съм звън пред портите на здрача, усмивка и сияние, искри, осъмвам във изгубеното утро намерена от кротките звезди.

Луната ме рисува и изтрива, предначертава тайни висини, но аз съм тук, дали развиделява или духа ми в тъмното блести...

Виолета СТАНИСЛАВОВА

Децата на войниците

Втората световна война - най-мощният военен конфликт в историята на човечеството
1.09.1939 г. - 2.09.1945 г.

Нека да си спомним за бащите им, които сутрин рано ставаха за работа. Навличаха на бедността протритите сака, купени на старо от пазарите, а вечер късно се прибиха навъсени, миришещи на масло от машините. Заспиваха до майките им те веднага, а тежките им, от ревматизма подутти колена, във ъглите на стаичките влажни, от леглата дървени стърчаха. Било е време за война. Окопи - тесни за гърдите им широки - ги очакваха. И тръгваха. А децата им - тичаха уплашени след техните регици и имената им крещяха до преграждане. Но те мълчаха гневно. И вървяха. Без да ги погледнат - те вървяха. Без да ги погледнат - те вървяха. Без да им откъснат даже къшей от усмивките си бащински - вървяха. И лягаха безмълвни и сурови в глинените си легла, за да се връщат само в сънищата им и да вървят до тях отново.

Ненчо СЛАВЧЕВ

Чудакът

За къде бързаш още, човече? Дали пътят е дълъг и вечен или просто е кратка игра?

Там ще срещнеш река и гора, планина ще закрие простора, а след нея в пороя от хора ти ще видиш и миг светлина.

Но така е, такъв е живота - с много прах и следа от Потопа, а какво ще се случи нататък, няма кой да ти каже, чукако,

нали имаш и малко вина?

Но не спирай, не спирай до тук - светлинка във прозорчето чука и побързай, нали ще си вечен в този ден и щастлив, и човечен, докато не потънеш в нощта.

Благо ПРАНГОВ

Хубавина

На Цеца Ганджова

И тоя ден в росата на зората едно момиче - капчица роса, възнесе се към билото на планината с гранитно ясно-сини небеса.

Край него: корени с заветна вечност и тайнство в самодивски гороцвет, орлови кръгове - към бъдното изсечени - и на поток кристалния завет.

-Защо си толкоз хубаво?-попитах го; щом спрях на мраморните канари. Въздъхна то с усмивка дяволита: - Попитай самодивите сестри!

И птиците - по муриите гнездили, и бог Перун - бащица благ и строг, сърната - бистро тайнство жадно пила на прясната от слънцеок поток...

Достигнало върха на планината, се рейна във простора резеда. И там, посред звездите, в необята - момичето превърна се в звезда.

Павлина ИВАНОВА

Есенна импресия

От запад облаци напъдени стопиха слънчевото зарево и ясната Луна - настръхнала, се сгуши в пухкавото си легло.

Ноември луд, подгони вятъра из клоните на крехката бреза. Притихна уморено равнината, прегърнатата от ледена мъгла.

Траяна ЦЕНОВА

Приземяване

От върховете на тополите, високо, от пазвите на зимното небе, последните листа се ронят. Понесени от вихъра на вятъра, кръжат около стволите и клони, покланят се на корените и пръстта, припламват като бъдник в здрача и се топят в бялата прегърдка на снега.

На два-три пръста само под земята, навито в кънлове като спирала, ги чака времето, което предстои. След нежна февруарска революция, през ледената броня, пролетта със зелени връхчета ще избуи.

От пазвите на зимното небе последните листа се приземяват...

Диана СИРАКОВА

Провинциалните поети

Те нямат титли и кабинети, и почти на коляно пишат своите куплети. Те не са във проекти и във ничии сметки, и за тях няма сгради, и големи награди. И безшумно минава, тъй, без никаква слава, денят им самотен и НЕОборотен. Те живеят без титли, без кабинети, но за нас на коляно пишат светли куплети.

19.02.2021 г.

Петър ДИНЧЕВ

Обреченост

Животът щом тъй го решава, ще гребнеш сияйни искри. И в миг ще усетиш тогава, че огън в теб буйно гори. Ще чувеш сърцето да пее, в кръвта ти мечти да збънят. И дръзко ще викне идея да тръгнеш по стръмния път. Не знаеш къде той отвежда, но хващаш го, твърдо решен, че той ти предлага надежда да срещнеш Големия ден. И истинско чудо ще стане - съдбата си ще наредиш. Нарича се тя съзидание, обречен си ти да твориш. Какво ще е, още не знаеш, но блика пред теб красота. Ти себе си трябва да наидеш сред сто примамливи неща. Озледай се - твоят призвание вече отправя ти зов. Сполуката бързай да хванеш, ограждай я само с любов. И с вярност - додето те има. Изграждай талант в нейно име. От гарбата сплитай венец. И вярвай - ще станеш творец!

Марина МАТЕЕВА

Когато свършат римите - любимите, незримите, далечните и вечните прегърнати слова, ще станем по-внимателни и по-иносказателни, замислени и смислени, и мъдри при това. Ще почнем да порастваме и няма да митарстваме и битието пулса ни съвсем ще залуши. И щом пресъхнат чашите, спокойни ще са нашите по празни петолиния накуцващи гуши. А залезите алени, от вятъра погалени, ще светят само в шепите на някое дете. Безцветни ще са сините пространства на годините, когато свършат римите. Дано не свършват те...

Матей ШОПКИН

Прослава на поезията

Поезията!.. Кой ще отговори какво е тя? Безсъница в нощта, висок светлик от слънчеви простори или възшебен звън от вечността?

След толкова прозрения за нея, след толкова тържествени слова тя в нашия живот трепти и грее с лъчите на небесна синева.

Тя горди подвизи ни предвещава и ни зове с магични гласове да помним нейната митична слава и да вървим към нови светове.

Когато яростни грагушки пагат или отровни гъждове ваят, поетите до изнемога страдат, ако пред себе си не виждат път.

Но още има пътища безкрайни и блясък на звезди и на слънца, и рудници от неоткрити тайни, и жадни за хармония сърца.

И тя - Поезията, продължава да бъде животворен благослов и всякога, и вредом да остава светилница, магия и любов.

Димо ТРОЯНОВ

Роден град

Аз в тоя град не съм живял, но много мил е той за мен! Тук първи въздух съм поел, защото в него съм роден.

Над него гордо извисен витае ботевският дух. От името му възхновен в душата ми се ражда стих.

В живота си съм своя път по други крайща извървял, но Враца - родният ми град, към него с обич съм живял!

И в сърцето ще го нося - града за мене толкоз мил, възхновение ще бъде, защото тук съм се родил!

Драгомир ШОПОВ

Късно настроение

Във съня на тревожната вечер онемели дървета стърчат. Няма близко и няма далечно, както няма към старото път.

И залутан, самотен, бездомен, с изсушени от мъка очи, ти сега си ненужният спомен, в който нищо добро не личи.

А било ли е? - Твое време някой злостно потъпка в калта. Там са гумите - гладни и неми. Там душите мълчат в самота.

Там отровният бурен израства над обиди, над страх и над срам. В неприетно и скръбно пространство е безмълвен и божият храм.

А сълзата прокудена стине по лицето на хищния век. Сякаш в пясък от знойна пустиня е затънал до гуша човек.

Но го няма Спасителят вече. Поломен е от ярост светът. И в съня на тревожната вечер онемели дървета стърчат.

Ти не знаеш какво премълчават като тебе в живот оскърбен. И не знаеш какво ти остава - неподкупност, безверие, тлен...

Все едно! Но каквото да бъде, ще е твой отреденият дял. А пък друг нека после отсъди ти живя ли. И как си живял.

